

Sygn. akt II Cz 592/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Iwona Siuta

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 5 września 2013 r. w S.

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko K. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 19 marca 2013 r., sygn. akt I C 1891/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 592/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 marca 2013 r. Sąd Rejonowy Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie oddalił wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych.

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie Sąd wskazał, iż rozpoznając wniosek powoda wziął pod uwagę informacje zawarte w oświadczeniu majątkowym oraz w piśmie z dnia 27 listopada 2012 r. Sąd zaznaczył, iż dla dokonania oceny, czy w konkretnym przypadku zachodzą warunki do zwolnienia od kosztów sądowych, musi dysponować informacjami umożliwiającymi ocenę sytuacji osoby ubiegającej się o zwolnienie od kosztów. Sąd wskazał, iż powód składając wniosek o zwolnienie od kosztów zaznaczył, że nie stać go na uiszczenie kwoty 80 zł, jest samotnym rencistą, otrzymuje rentę w kwocie 792 zł, otrzymuje dodatek mieszkaniowy oraz pomoc z (...). Niecały miesiąc później złożył oświadczenie i stwierdził, że otrzymuje rentę w kwocie 693 zł. Nie wskazał kosztów, jakie ponosi w związku z utrzymaniem siebie i mieszkania i nie określił również w jakiej wysokości otrzymuje dodatek mieszkaniowy oraz pomoc z (...). Sąd stwierdził, iż nie podanie przez powoda wysokości wszystkich dochodów, jakie otrzymuje oraz nie wskazanie żadnych wydatków uniemożliwia dokonanie rzetelnej oceny faktycznej sytuacji materialnej powoda i weryfikacji prawdziwości takiego oświadczenia, co jest niezbędną przesłanką dla zwolnienia od kosztów sądowych osoby ubiegającej się o nie.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył powód. Skarżący wskazał, iż w lutym za światło zapłacił 145,56 zł, za gaz 42,10 zł, za mieszkaniem 120 zł, za lekarstwa 180 zł i do 70 zł daje miesięcznie dla ojca. Skarżący wniósł o zwolnienie go od kosztów sądowych w całości lub w części.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie M. M. okazało się bezzasadne i jako takie podlegało oddaleniu.

Ustosunkowując się do zażalenia powoda w pierwszej kolejności Sąd Okręgowy zwraca uwagę, iż strony co do zasady zobowiązane są do ponoszenia kosztów postępowania, w którym biorą udział, a w orzeczeniu kończącym je sąd rozstrzyga kwestię kto ostatecznie koszty te pokrywa. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2010r. Nr 90, poz. 594 j.t. z późn zm.) opłacie podlega pismo, jeżeli przepis ustawy przewiduje jej pobranie. Jeżeli zaś dane pismo podlega opłacie to w myśl art. 126² § 1 k.p.c. sąd nie podejmie żadnej czynności na skutek tego pisma przed uiszczeniem należnej opłaty. Zwolnienie od kosztów sądowych, o którym mowa w ustawie z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych jest instytucją wyjątkową, której zastosowanie jest uzależnione od niemożności poniesienia tych kosztów bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. W związku z tym ubiegający się o takie zwolnienie winien złożyć stosowne oświadczenie, z którego taka niemożność wynika.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt rozpatrywanej sprawy Sąd Okręgowy stwierdza, iż z przedłożonego przez M. M. oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania (k. 11-14), nie wynika iż nie jest on w stanie ponieść kosztów sądowych, tj. obecnie opłaty od pozwu w wysokości 80 zł, bez uszczerbku utrzymania koniecznego. Należy bowiem podkreślić, iż na wypełnienie pod względem merytorycznym tego oświadczenia miał pełen wpływ wnioskodawca. Tymczasem pomimo stosownego pouczenia w rubryce 6 formularza oświadczenia oraz dodatkowo pouczenia zarządzeniem z dnia 4 stycznia 2013 r., iż w tej rubryce należy wpisać także wszystkie wydatki konieczne, ponoszone z utrzymaniem siebie i mieszkania (czynsz, opłaty za gaz, prąd, leki, alimenty itp.), a także kwoty potrącane przez komornika – M. M. w przedmiotowej rubryce podał, iż w tym zakresie nie ma istotnych danych. Tym samym wnioskodawca uniemożliwił Sądowi ocenę rzeczywistej sytuacji materialnej jego gospodarstwa domowego. Jednocześnie wymaga wyjaśnić, iż nie było podstaw wezwania wnioskodawcy w trybie art. 130 k.p.c. do uzupełnienia braków formalnych oświadczenia, gdyż wypełnił on oświadczenie w zakresie każdego z punktów, a zatem nie było ono dotknięte brakami formalnymi. Merytoryczna treść zawarta w poszczególnych punktach oświadczenia nie podlega uzupełnieniu w trybie art. 130 k.p.c., gdyż to rzeczą wnioskodawcy jest złożenie oświadczenia pod względem merytorycznym, z którego wynika niemożność poniesienia kosztów sądowych bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Z kolei dopiero w zażaleniu M. M. podał, iż w lutym za światło zapłacił 145,56 zł, za gaz 42,10 zł, za mieszkaniem 120 zł, za lekarstwa 180 zł i około 70 zł dał dla ojca, lecz jednocześnie nie powołał się na jakąkolwiek okoliczność która uniemożliwiła mu podać tych niezbędnych danych w oświadczeniu z dnia 16 stycznia 2013 r., zresztą w oświadczeniu wnioskodawca stwierdził, iż nie ma w tym zakresie istotnych danych. Nawet po uwzględnieniu jako niezbędnych wszystkich podanych przez M. M. w zażaleniu kosztów jego miesięcznego utrzymania, które on osobiście ponosi -ich suma i tak nie przekracza wysokości samej renty i pozostała w związku z tym kwota jest wyższa od obecnie wymaganej opłaty od pozwu. Ponadto pomimo pouczenia w rubryce 5 formularza oświadczenia, iż należy w tym miejscu wpisać wszystkie dochody i źródła utrzymania, z oznaczeniem ich tytułu i wysokości, skarżący w tej rubryce wskazał, iż miesięcznie otrzymuje jedynie rentę w wysokości 693 zł, chociaż we wniosku z dnia 26 listopada 2012 r. wskazał, iż otrzymuje także pomoc z (...). Skarżący nawet w zażaleniu tej okoliczności nie wyjaśnił. W tym stanie rzeczy nie ma podstaw do zwolnienia M. M. chociażby w części od ponoszenia kosztów sądowych. Zatem zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy słusznie oddalił w omawianym przedmiocie wniosek M. M..

W świetle powyższych rozważań Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

Zarządzenie:

1. odnotować i zakreślić sprawę w rep.;
2. odpis postanowienia doręczyć powodowi;
3. po nadejściu zwrotnego poświadczenia odbioru akta zwrócić Sądowi I instancji;

4. orzeczenie do zbioru.